

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

و احرام شده است بر شما از زنان شوهر دار از زن ها مگر آنچه مالک شد دست های شما [مکیران]

كُتِبَ عَلَيْكُمُ اللَّهُ اسْتِ بَر شَمَا و حَلَال شَدَة اِسْت بَر اِثَان اَنجَه جَز اِئنه اِسْت (به شرطی) كه طلب كنید

بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ

بَا مال هایتان از روی پاکدامنی نه روابط نامشروع پس آنچه كام گرفتید بآن

مِنْهُمْ فَنَأْتُوهُمْ أَجُورَهُمْ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

از آنان پس بدهید به آنها مهرهایشان را كه این حكم مقرر است و نیست گناهی بر شما

فِيمَا رَضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا

در آنچه توافق کردید به آن پس از امهر مقرر همانا الله هست دانای

حَكِيمًا وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ

سجده کار و هر كه از شما از روی توانگری كه ازدواج كند

الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

با زنان پاکدامن كه مؤمنه اند پس از آنچه مالک شده است دست هایتان از

فَنَيْسَتُمْ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ

كنیزان شما كه مؤمنه اند ازدواج كند و الله دانایتر است به ایمان شما برخی تان از

بَعْضُ فَنَأْتِيَهُمْ بِأَذْنِ أَهْلِهِمْ وَءَاتُوهُمْ أَجُورَهُمْ

برخی دیگرید پس ازدواج كنید با آنان به اجازه كسان شان و بدهید به آنان مهرهای شان را

بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ

به شایستگی درحالی كه پاکدامن باشند نه پلیدكاران [محرکالان] و نه گیرندگان

أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْنَ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ

دوستان پنهانی پس زمانی كه شوهر دار شدند آنكه اگر كنند كار زشت [زنا] پس بر آنان است نصف

مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ

آنچه كه بر زنان آزاد است از عذاب [محرکات] این [ازدواج مکرر] برای كسی است كه بترسد

أَلَعَنْتُمْ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصِيرُوا خَيْرَ لَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ

از رنج [گناه زنا] از شما و اینکه شکیایی كند بهتر است برایتان و الله آمرزنده مهربان است

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبينَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ

می خواهد الله كه بیان كند برایتان و هدایت كند شما را به راه و رسم کسانی كه

مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

پیش از شما بودند و باز گردند به رحمت خود بر شما و الله دانای سنجیده کار است

وَاللّٰهُ
وَالله

يُرِيدُ
می خواهد

أَنْ يَتُوبَ
که باز گردد [به رحمت خود]

عَلَيْكُمْ
بر شما

وَيُرِيدُ
و می خواهند

الَّذِينَ
کسانی که

يَسْمَعُونَ
پیروی می کنند

الشَّهَوَاتِ
لذت خواهی های خویش

أَنْ يَمِيلُوا
که کجروی کنند شما

مَيْلًا عَظِيمًا
بزرگی

﴿٢٧﴾

يُرِيدُ
می خواهد

اللّٰهُ
الله

أَنْ يُخَفِّفَ
که تخفیف دهد

عَنْكُمْ
و آفریده شده است

وَخُلِقَ
آدمی

الْإِنْسَانُ
ناتوان

﴿٢٨﴾

يَتَأْتِيهَا
ای

الَّذِينَ
کسانی که

الَّذِينَ
کسانی که

ءَامَنُوا
ایمان آوردن

لَا تَأْكُلُوا
مخورید

أَمْوَالَكُمْ
مال هایتان را

بَيْنَكُمْ
در میان خودتان

بِالْبَاطِلِ
به باطل

إِلَّا أَنْ
مگر آنکه

أَنْ
مگر آنکه

تَكُونُ
باشد

تَحَكُّرَةً
داد و ستدی

عَنْ تَرَاخٍ
با رضایت یکدیگر

مِنْكُمْ
از شما

وَلَا تَقْتُلُوا
و مکتبید

أَنْفُسَكُمْ
خودتان را

أَنْفُسَكُمْ
خودتان را

إِنَّ اللَّهَ
همانا الله هست

كَانَ
به شما

رَحِيمًا
مهربان

﴿٢٩﴾

وَمَنْ
و هر که

يَفْعَلْ
کند

ذَلِكَ
این کارها را

عَذْوًا
از روی تجاوز

وظُلْمًا
و ستم

فَسَوْفَ
پس به زودی

نُصْلِيهِ
در می آوریم او را

نَارًا
به آتشی

وَكَانَ
و هست

ذَلِكَ
این

عَلَى
بر

اللّٰهُ
الله

بَيِّنًا
آسان

﴿٣٠﴾

إِنْ
اگر

تَجْتَنِبُوا
دوری گیرید

كِبَائِرَ
از گناهان بزرگی

مَا تَنْهَوْنَ
که باز داشته شده اید

عَنْهُ
از آن

تَكْفُرُ
میزداییم

عَنْكُمْ
از شما

سَيِّئَاتِكُمْ
گناهان [کوچک] شما را

وَنُدْخِلَكُمْ
و در آوریم شما را

مَدْخَلًا
به جایگاهی

كَرِيمًا
ارجمند

﴿٣١﴾

﴿٣١﴾

وَلَا تَتَّبِعُوا
و آرزو مکنید

مَا فَضَّلَ
آنچه را که برتری داده است

اللّٰهُ
الله

بِهِ
به آن

بَعْضُكُمْ
برخی تان را

عَلَى
بر

بَعْضِ
برخی

الرِّجَالِ
برای مردان

نَصِيبٌ
سهمی است

مِمَّا
از آنچه

أَكْتَسَبُوا
به دست آورده اند

وَاللِّسَاءُ
و برای زنان

نَصِيبٌ
سهمی است

مِمَّا
از آنچه

أَكْتَسَبْنَ
به دست آورده اند

أَكْتَسَبْنَ
به دست آورده اند

وَسَأَلُوا
و درخواست کنید از

اللّٰهُ
الله

مِنْ
از

فَضْلِهِ
بخشش او

إِنَّ
همانا

اللّٰهُ
الله

كَانَ
هست

بِكُلِّ
به هر

شَيْءٍ
چیزی

عَلِيمًا
دانا

﴿٣٢﴾

وَلِكُلِّ
و برای هر یک [از مرد و زن شما]

جَعَلْنَا
قرار داده ایم

مَوَالِيًا
وارثانی را

مِمَّا
از آنچه

تَرَكَ
بر جای نهاده اند

الْوَالِدَانِ
پدر و مادر

وَالَّذِينَ
و کسانی که

عَقَدَتْ
بسته است

الَّذِينَ
[آنها را به شما]

أَيْمَنُكُمْ
ایمان هایتان

فَتَأْتُوهُمْ
پس بدهید به آنان

فَتَأْتُوهُمْ
پس بدهید به آنان

فَتَأْتُوهُمْ
پس بدهید به آنان

نَصِيبَهُمْ
سهم شان را

إِنَّ
همانا

اللّٰهُ
الله

كَانَ
هست

عَلَى
بر

كُلِّ
هر

شَيْءٍ
چیزی

شَهِيدًا
گواه

﴿٣٣﴾

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ
 مردان سرپرستان اند بر زنان به سبب آنکه برتری داده است **الله** برخی شان را
 عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ قَالَ لَنْتَضِلَّ حَتَّى
 بر برخی دیگر و بدان سبب که هزینه می کنند از مال های خود [برای زنان] پس زنان شایسته
 قَتَلْتُمْ حَفِظْتُ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّذِي خَافُونَ
 فرما بفرمودند نگهدارندگان اند در نبود [شوهر] به پاس آنچه **الله** نگاه داشته است **الله** حقیقتش او زنانی که می ترسید
 نُسُوهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
 از نظر ملامتی [و سرکاری] شان پس انضات بپند دهید آنان را و اگر تائید نکرد [ترکشان کنید در خوابگاه ها]
 وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا
 و [در نهایت] بزنیدشان **الله** نگاه اگر فرمان بردند از شما پس مجبورید بر آنان **الله** راهی [دیگر] را
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ۝۳۱ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ
 همانا **الله** هست **الله** و آوای بزرگ **الله** و اگر بیم دارید از اختلاف
 بَيْنَهُمَا فَاذْبَعُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا ۝۳۲
 میان آن دو زن و شوهر پس بفرستید داور از کسان مرد و داور از کسان زن اگر
 يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا ۝۳۳ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا
 بخواهند داوران اصلاح را سرکاری پدید خواهد آورد **الله** میان آن دو همانا **الله** هست دانای آگاه
 ۝۳۴ وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۝۳۵ وَبِالْوَالِدَيْنِ
 و بپرستید **الله** را و شریک مگردانید با او چیزی را و به پدر و مادر
 إِحْسَنًا ۝۳۶ وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ
 نیکوکاری کنید و نیز به خویشاوند و یتیمان و مسکین و همسایه
 ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ ۝۳۷ وَالْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنُبِ
 خویشاوند و همسایه و همسایه و همسایه و همسایه
 ۝۳۸ وَآبَنِ السَّبِيلِ ۝۳۹ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۝۴۰ إِنْ
 و در راه مانده آنچه مالک شده دست هایتان [بکسی] همانا **الله** دوست نمی دارد کسی را که
 كَانَ مَحْتَالَ ۝۴۱ فَخُورًا ۝۴۲ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ ۝۴۳ وَيَأْمُرُونَ
 باشد خودپرست **الله** فخر فروش کسانی که بخل می ورزند و فرمان می دهند
 النَّاسَ بِالْبُخْلِ ۝۴۴ وَيَكْسُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ ۝۴۵
 مردم را به بخل و کتمان می دارند آنچه را که داده است به آنان **الله**
 مِنْ فَضْلِهِ ۝۴۶ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۝۴۷
 از بخشش و آماده کردیم برای کافران عذابی خوار کننده را

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِشَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ
و کسانی که انفاق می کنند مال های شان را برای نشان دادن به مردم و ایمان نمی آورند

بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ
به الله و نه به روز واپسین و کسی که باشد شیطان برایش همشینی پس بد

قَرِينًا ﴿٣٨﴾ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا
همشینی است شیطان (۳۸) وجه زنی برایشان نکست اگر ایمان می آورند به الله و روز واپسین و انفاق می کردند

مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ
از آنچه روزی داده به ایشان و است الله به احوال آنان داناست همانا الله ستم نمی کند

مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُمْضِعْهَا وَتُؤْتِ مِنْ لَدُنْهِ
هموزن ذره ای و اگر باشد آن نیکو دو چندان می گرداند آن را و می دهد از نزد خود

أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
پاداشی بزرگ را (۴۰) پس چگونه است آنگاه که بیاوریم از هر امتی گواهی را

وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾ يَوْمَئِذٍ يُوَدُّ الَّذِينَ
و بیاوریم تو را بر اینها گواهد (۴۱) آن روز دوست دارند کسانی که

كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ
کفر ورزیدند و نافرمانی کردند این پیامبر را که کاش هموار گردد بر آنان زمین و پنهان نتوانند کرد

اللَّهُ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ
الله هیچ سخنی را (۴۲) ای کسانی که ایمان آورده اید نزدیک مشوید به نماز

وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنْبًا إِلَّا عَابِرِ
در حالی که شما مست باشید تا آنکه بدانید آنچه می گوئید و نه در حالی که جنب هستید مگر که عبور کنندگان

سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
راهی از حلت سفر باشید تا آنکه غسل کنید و اگر باشید بیمارانی یا در سفری یا باید

أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
یکی از شما از جای قضای حاجت یا آمیزش کردید با زنان پس نیابید آب را

فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ
آنکه لعنت کنید حیمت کنید خاکی پاک را پس با آن مسح کنید روی هایتان و دست هایتان را همانا

اللَّهُ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِنَ
الله است بسیار باگذشت و آمرزنده (۴۳) آیا نگریستی به سوی کسانی که داده شده است به آنان بهرهای از

الْكِتَابِ يَشْتُرُونَ الضَّلَلَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾
کتاب که می خرند گمراهی را و می خواهند که گم کنید شما راه حق را (۴۴)

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللّٰهِ نَصِيرًا (۱۵)

و الله طاقتوار است به دشمنان شما و کافی است که الله سرپرست و کافی است که الله یاور و استوار باشد

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَقُولُونَ

برخی از کسانی که یهودی شدند تغییر می دهند کلمات را از جایگاه های آن و می گویند

سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعَ غَيْرٌ مِّنْهُمْ وَزَعَيْنَا لِيَّا بِالسِّنِّهِمْ

شنیدیم و اطاعت می کردیم و بشنو در حالی که ناشنوا باشی و گویند زاعنا در حال بیچاندین به زبان هایشان

وَطَعْنَا فِي الَّذِينَ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعَ وَأَنْظَرْنَا

و طعه در دین اسلام و اگر آنان می گفتند شنیدیم و فرمان بردیم و بشنو و بنگر ما را

لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ

هر آینه بود بهتر برای آنان و استوارتر ولی لعنت کرد آنان را الله به سبب کفرشان پس ایمان نمی آورند

إِلَّا قَلِيلًا (۱۶) **يَتَأْتِيَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِنَا نَزَّلْنَا**

مگر اندکی از آنان ای کسانی که داده شده است به شما کتاب (سفری) ایمان بیاورید به آنچه فرو فرستادیم

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا

در حالی که تصدیق کننده چیزی است که با شماست پیش از آنکه نابود گردانیم چهره های را نگاه برگردانیم لهارا

عَلَىٰ أَذْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ

بر پشت های شان یا لعنت کنیم آنان را چنان که لعنت کردیم یاران شنبه را و هست فرمان

اللّٰهُ مَفْعُولًا (۱۷) **إِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ**

الله انجام شدنی همانا الله نمی آمرزد که شرک آورده شود به او و می آمرزد آنچه جز

ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا

آن است برای هر کسی که بخواهد و هر که شرک ورزد به الله پس به راستی بر بافته است گناهی بزرگ را

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللّٰهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ

ایا نگرستی به سوی کسانی که به پاکی می ستایند خودشان را؟ بلکه الله پاک می گرداند هر که را بخواهد

وَلَا يُظْلَمُونَ قَلِيلًا (۱۸) **أَنْظُرْ كَيْفَ يَقْرَوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكُذِبَ**

و ستم نبینند به انداز و رشته خردایی بین که چگونه بر می زنند بر الله دروغ را

وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا (۱۹) **أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا**

و همین بس که این گناهی آشکار است ایا نگرستی به سوی کسانی که داده شده است به آنان بهرمانی

مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجَبَّتِ وَالطَّاغُوتِ وَنَقُولُونَ

از کتاب که ایمان می آورند به بت و طاغوت و می گویند

لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَٰؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا (۲۰)

در باره کسانی که کفر ورزیدند ایمان رهاخته ترند از کسانی که ایمان آوردند

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿۸۴﴾

آن کسان هستند که لعنت کرده است آنها را **الله** و هر که لعنت کند **الله** پس هرگز نمی یابی برایش یابوری

أَمْ هُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿۸۵﴾

آیا برایشان بهره ای است از فرمانروایی پس در آن صورت نمی دهند به مردم به نفعی که بکسی نرسد هستی خرمایی را

يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا

حسد می ورزند به مردم بر آنچه داده است به آنها **الله** از بخششش؟ به راستی دادیم

مَالَ إِبْرَاهِيمَ آلِكَتَبَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿۸۶﴾

به خاندان ابراهیم کتاب و حکمت را و دادیم به آنان فرمانروایی بزرگی را

فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿۸۷﴾

پس از آنها کسی است که ایمان آورده است به آن و از آنها کسی است که روی برتافت از آن و بس است دوزخ آتش فروخته برای کفار

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كَلَّا نَضْغَتْ

همانا کسانی که کفر ورزیدند به آیه های ما به زودی در آوریم آنها را به آتش هرگاه بسوزد

جُلُودُهُمْ بِذُنُوبِهِمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ

پوستهایشان جایگزین کنیم برای تشن پوستهای جز آن را تا بچشد عذاب را همانا **الله**

كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۸۸﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

هست پیروزمند سنجیده کار و کسانی که ایمان آوردند و کرده اند کارهای شایسته

سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

به زودی در آوریم آنها را به بهشت هایی که روان است از زیر درختی آنها جویبارها در حالی که جلونده اند در آن همیشه

هُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿۸۹﴾

برای آنان در آن همسرانی است پاکیزه و در می آوریم آنها را به سایه ای پایدار همانا

اللَّهُ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ

الله فرمان می دهد به شما که بازگردانید امانت ها را به صاحبان آنها و هنگامی که داور می گردید میان

النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا

مردم داور می کنید به عدالت به راستی که **الله** خوب چیزی پند می دهد شما را به آن همانا **الله** هست شنوای

بَصِيرًا ﴿۹۰﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي

بینا ای کسانی که ایمان آوردید فرمان برید **الله** را و فرمان برید پیامبر و صاحبان

الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَسَرَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ

امرا از خودتان پس اگر اختلاف گردید در چیزی پس بازگردانید آن را به سوی **الله** و پیامبر اگر دارید

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿۹۱﴾

ایمان به **الله** و روز واپسین این بهتر و نیکوتر است سرانجام آن

سب
حزب
۹

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أَنزَلَ إِلَيْكَ
 آیا نگریستی به سوی کسانی که می‌نمایند که همانا آنان ایمان آورده‌اند به آنچه فرو فرستاده شده است به سوی تو
وَمَا أَنزَلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ
 و آنچه فرو فرستاده شده است پیش از تو می‌خواهند که داوری بزنند به سوی طاغوت
وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ
 حال آنکه به راستی فرمان یافته‌اند که کفر ورزند به آن و می‌خواهد شیطان که گمراهی بکند آنان را
ضَلَالًا بَعِيدًا ۝۶۰ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ
 به گمراهی دوری و هنگامی که گفته شود به آنان که بیایید به سوی چیزی که فرو فرستاده است
اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُتَوَفِّينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ
 و به سوی و به سوی پیامبر می‌بینی منافقان را که رو می‌گردانند از تو
صُدُّوًا ۝۶۱ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا
 روی گردانند پس چگونه است آنگاه که برسد به آنان مصیبتی به سبب آنچه
قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا
 پیش فرستاده است دست‌هایشان [کارهایشان] بجز بیایند نزد تو در حالی که سوگند می‌خورند به الله که نمی‌خواستیم جز
إِحْسَنًا وَتَوْفِيقًا ۝۶۲ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا
 نیکی و هماهنگی [با شما] را آنان کسانی هستند که می‌داند الله آنچه را
فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي
 در دل‌هایشان است پس روی بگردان و پندشان ده و بگو به آنان که در
أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ۝۶۳ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا
 دلشان [بگوید] سخنی رسا و نفرستادیم هیچ پیامبری را مگر
لِطُغَاةٍ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
 برای آنکه فراموش برده شود [از] به اخس الله و اگر آنان آنگاه که ستم کردند بر خودشان
جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ
 می‌آمدند نزد تو پس آمرزش می‌خواستند و آمرزش می‌خواست برای شان پیامبر
لَوْجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ۝۶۴ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
 هر گاه می‌یافتند الله را پس توبه‌پذیر مهربان پس نه سوگند به پروردگارت که ایمان نمی‌آورند
حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا
 تا تو را داور کنند در آنچه اختلاف شده است میانشان سپس نیابند
فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝۶۵
 در دل‌هایشان هیچ دلالتی از آنچه طوری کردی و گردن نهند [از] گردن نهانی راستین

وَلَوْ أَنَّا كَذَّبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أَخْرِجُوا مِنْ

و اگر هر آینه ما می نوشتیم/مقرر می کردیم بر آنان که بکشید خودتان را یا بیرون دهید از

دینِ شما مَافَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ

خاتمهای تان، نمی کردند آن را مگر اندکی از آنان و اگر آنها می کردند آنچه را که بشنیدند می نمود

بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَبَيُّنًا ﴿٣٨﴾ وَإِذَا لَا تَأْتِيَهُمْ مِنْ

به آن البته می بود بهتر برای آنها و استوارتر (در دین) و آنگاه البته می دادیم به آنان از

لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٩﴾ وَلَهْدِيهِمْ جِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٤٠﴾

نزد خود پاداشی بزرگ را ﴿۳۹﴾ و هر آینه هدایت می کردیم آنها را به راهی راست ﴿۴۰﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ

و هر که فرمان برد از الله و این پیامبر پس آنان با کسانی اند که نعمت داده است الله بر آنان

مِنْ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ

از پیامبران و راستی یاران و شهدای و شایستگان و نیک اند

أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٤١﴾ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ

انان از جهت همراهی این بخشش از جانب الله است و همین بس که

يَا اللَّهُ عَلِيمًا ﴿٤٢﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ

الله داناست ﴿۴۲﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید (در برابر دشمن) آماده باشید

فَافْعُرُوا ثُبَاتٍ أَوْ فَاغْرُوا جَمِيعًا ﴿٤٣﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ لَمَنْ

و کوچ کنید گروه گروه یا کوچ کنید همگی با هم (برای جهاد) و همما از شما البته کسی است که هر آینه درنگ می کند

فَإِنْ أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ

پس اگر رسد به شما مصیبتی می گوید به راستی نعمت داد الله بر من آنگاه که نبودم با آنان

شَهِيدًا ﴿٤٤﴾ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولُنَّ كَأَن

حاضر (در جنگ) و اگر برسد به شما بخششی از جانب الله هر آینه می گوید گویی که

لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مَوَدَّةٌ يَلْتَمِسُنَا مَعَهُمْ فَأَفُوزَ

نبوده است میان شما و میان او هیچ دوستی ای ای کاش می بودم با آنان آنگاه می بینم

فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٤٥﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ

به کلمایی بزرگی پس باید بجنگند در راه الله کسانی که

يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي

می فروشند دنیا را به آیهای آخرت و هر که بجنگد در

سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقَاتِلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٦﴾

راه الله آنگاه کشته شود یا پیروز گردد پس به زودی می دهیم به او پاداشی بزرگ را ﴿۴۶﴾

نه چهار
جزء پنجم

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
 و چه شده است شما را که نمی جنگید در راه **الله** و برای رهایی ناتوانان از مردمان
 وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ
 و زنان و کودکان آنانی که می گویند ای پروردگار ما بیرون بزم ما را از این آبادی
 الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِنْ لَدُنْكَ
 که مستکارند مردمش و قرار ده برای ما از نزد خود سرپرستی و قرار ده برای ما از نزد خود
 نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 یابوری را ﴿۷۵﴾ کسانی که ایمان آورده اند می جنگند در راه **الله** و کسانی که کفر ورزیده اند
 يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَتَلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ
 می جنگند در راه طغوت پس بچنگید با دوستان شیطان همانا نیرنگ
 الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ
 شیطان هست است ﴿۷۶﴾ آیا ننگرستی به سوی کسانی که گفته شد به آنان بازدارید از جنگ استعاضایان را
 وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ
 و برپا دارید نماز را و بدهید زکات را پس هنگامی که نوشته شد بر آنان جنگ ناکاه گروهی
 مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ
 از آنان ترسیدند از مردم مانند ترسیدن از **الله** یا ترسی سخت تر و گفتند ای پروردگار ما چرا
 كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَىٰ الدُّنْيَا
 نوشتی بر ما جنگ را؟ چرا واپس گذاشتی ما را تا مَتَىٰ نزدیک؟ بگو بهر مندی دنیا
 قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾ أَيْنَمَا
 اندک است و آخرت بهتر است برای کسی که بپرهیزگری کند و ستم نمی بیند به اندازه رشته هسته خرمایی ﴿۷۷﴾ هر جا
 تَكُونُوا يَدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصْنِبْهُمْ
 که باشید درمی یابد شما را مرگ و اگر چه باشید در دژهای سخت استوار و اگر برسد به آنان
 حَسَنَةً يَقُولُوا هَٰذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصْنِبْهُمْ سَيِّئَةً يَقُولُوا
 نیکی ای گویند این از نزد **الله** است و اگر برسد به آنان بدی ای گویند
 هَٰذَا مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ قَالِ هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمُ لَا يَكَادُونَ
 این از نزد توست بگو همه از نزد **الله** است پس چه شده است این گروه را که نزدیک نیستند
 يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ
 که دریابند سخنی را ﴿۷۸﴾ آنچه رسد به تو از نیکی پس از نزد **الله** است و آنچه رسد به تو از
 سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾
 بدی پس از خود توست و فرستادیم تو را برای مردم به پیامبری و همین بس که **الله** گواه است ﴿۷۹﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ

هر که فرمان بردار پیامبر پس به راستی که فرمان برده است از الله و هر که روی برگرداند پس نافرستادیم تو را

عَلَيْهِمْ حَفِظًا ﴿٨٠﴾ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَرُوا مِنْ

بر آنان نگهبان و می گویند اطاعت و چون برپا شدند از

عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ

نزد تو شایسته چاره می اندیشند گروهی از آنان اجری جز آنچه تو می گویی و الله می نویسد نامی اعمال

مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

آنچه را شایسته چاره می اندیشند پس روی بگردان از آنها و توکل کن بر الله و همین پس که الله کارساز است

﴿٨١﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا

پس آیا نمی اندیشند درقرآن و اگر می بود از نزد غیر الله البته می یافتند

فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ

در آن اختلافی بسیار و هنگامی که آمد به نزد آنان خبری از ایمنی

أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولَى

یا ترس فاش کنند آن را و اگر باز می گردانند آن را به سوی پیامبر و به سوی صاحبان

الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلَّهُ الَّذِينَ يَسْتَظِيمُونَ مِنْهُمْ وَلَوْ لَا فَضْلُ

لهم از خودشان البته می شنیدند آن را کسانی که درمی یابند آن را و اگر نمی بود بخشش

اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَتَّبِعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾

الله بر شما و رحمتی و هراینه پیروی می کردید از شیطان جز اندکی از شما

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ

پس بیکار کن در راه الله تکلیف نشده ای جز ایرو طبقه اخوت و ترغیب کن مؤمنان را به جهاد

عَسَى أَنْ يَكْفَ بِأَسِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَسَا

باشد که الله باز دارد از شما آسیب کسانی را که کفر ورزیدند و الله (بر کافران) آسیب رسان تر

وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ

و سخت کیفرتر است هر که شفاعت کند شفاعتی نیکو می باشد برای او

فَصِيبٌ مِمَّا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِمَّا

بهرمندی از اتواب آن و هر که شفاعت کند شفاعتی بد می باشد بر او سهمی از آن

وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيمًا ﴿٨٥﴾ وَإِذَا حُيِّمَتْ

و هست الله بر هر چیزی توانا و چون به شما درود گفته شد به سلامی پس درود گوید

بِأَحْسَنِ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

به درودی بهتر از آن یا بازگردانید همان را همانا الله هست بر هر چیزی حسابگر

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْفَيْصَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ

الله است که بیست الهی جز **و** هر سه گرد خواهند آورد شمار به روز ساختار که بیست هیچ بردهای نبوی

وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿۸۷﴾ مَا لَكُمْ فِي التَّوْفِيقِ

و کیت راستگوتر از **الله** بر سخن؟ پس چه سده است شمار که درباره مافعل

فَتَتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ

دو گروه سستید؟ **خا** بلکه **الله** نگویید کرده مالها به سبب آنچه کردند؟ ایامی خواهد که هدایت کنید کسی را که

أَصَلَ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلَّ اللَّهُ فَمَا لِيُبْدِلَ اللَّهُ فَلَ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿۸۸﴾ وَدُّوا

گمراه کرده **و** **الله** و هر که **الله** گمراه کند **الله** پس هرگز نیایی برای او هیچ راهی **الله** دوست داشتند که

تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ

سما کفر بورید همو اچنانکه کفر ورزیدند ما ناسید برابر پس مگیرید از آنان دوستانی

حَتَّى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَحُذِّهِمْ وَأَقْتُلُوهُمْ

تا هنگامی که هجرت کند در **الله** پس اگر پشت کردند نگاه بگیریدشان و بکشیدشان

حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿۸۹﴾

هر جا که بیابیدشان و مگیرید از آنها دوستی و نه یوری

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ

مگر کسانی که بیوندند به گروهی که میان شما و میان شما است یا بیایدند نزد شما

حَصْرَتْ صُدُّوهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يُغْنِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ

درجلی که نه سنگ انداخت بیهامشان از آنکه بچکند یا شما یا بچکند با گروهشان و اگر بخواهد

اللَّهُ لَسَلَطَهُمْ عَلَيْكُمْ قُلِّقْ لَكُمْ فَإِنْ أَعْرَضُوكُمْ فَلَمْ يُغْنِلُوكُمْ

نه **الله** جبرگی می داند را بر شما پس هر آینه می چکند با شما پس اگر کلاه گرفتند از شما و بچکند با شما

وَالْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿۹۰﴾

و دریافتند با شما اطرح سازش را در این صورت هر سبب **الله** برای شما برسد به راهی برای جنگ

سَتَجِدُونَ الْعَاقِبِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمُوكُمْ وَيَأْمُرُوا قَوْمَهُمْ

به و دی می رسد دیگرانی که می خواهند این شود از شما و بمن سود از گروهشان

كُلَّ مَا رَدُّوا إِلَى الْغَنَةِ أَرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْرِضُوا إِلَيْكُمْ

هرگاه بازگشتند سود به سوی **الله** نگویید می شود در آن پس اگر کلاه نگیرند از شما و دریافتند با شما

السَّلَامَ وَيَكْفُرُوا أَيْدِيَهُمْ فَحُذِّهِمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ

اطرح اسی را و باز ندارند دستهایشان را نگاه بگیریدشان و بکشیدشان هر جا که

تَقْتُلُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَمَلًا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿۹۱﴾

بیابیدشان و آناند که در دادنامه برای شما بر آنان جبرگی استکباری را

وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا أَنْ يَقْتُلُوا مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَا وَمَنْ قَتَلَ

و نبرد بر ای هیچ مؤمن که بکشد مؤمن را بکشد و هر که

مُؤْمِنًا خَطَا فَتَحَرَّرَ رَقَبَةً مُؤْمِنَةً وَدِيَّةً مُسَلَّمَةً إِلَى

مؤمن ر خطا پس آزاد کردن برده ای و جویهای پرداختن به

أَهْلِيهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ

کسانی مگر آنکه گدازد پس اگر معون باشد از قومی که دشمن شماست

وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحَرَّرَ رَقَبَةً مُؤْمِنَةً وَإِنْ كَانَتْ

در حالی که او مؤمن هم باشد پس آزاد کردن برده ای و اگر باشد

مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَّةً مُسَلَّمَةً

از قومی که میان شما و میان آن پیمانی است پس از آنست جویهای پرداختن به

إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ

به کسانی گدازش و آزاد کردن برده ای مؤمن پس هر که نیابد

فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنْ اللَّهِ وَكَانَ

پس لازم است بر وی آرزو گرفتن دو ماه پیاپی توبه از جانب الله و حسب

اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا

الله دانای سنجیده کار و هر که بکشد مؤمنی

مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءُ لَهُ حَتُّهُ خَلْدًا فِيهَا وَعَظِيبُ

به عظم پس سزای او حوچ است که مانند کار است در و حشم گرفته است

اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا يَتَأْتِيهَا

الله بر او و عفت کرده است و آماده کرده است برای عذاب عظیمی

الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا صَرَّفْنَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَسَبًا وَلَا تَقُولُوا

کسانی که ایمان آورده اند هنگامی که سرفکند در راه الله پس بکند بر من کنید و مگویند

لِمَنْ أَلْفَى إِلَيْكُمْ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَتَّبِعُونَ

به کسی که در الشد به سوی شما اشی را پس مؤمن که بخوبی

عَرَضَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَعَانِمٌ كَثِيرَةٌ

کالای دنیایا زندگانی دین پس نزد الله غنیمت های بسیار است

كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ كَفَرَ

ابحس بودند شما پس از این پس صفت نهادن الله بر شما

فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ

پس بکند بر من کنید همان الله هست به آنچه می کنید

خَيْرًا

بسیار آگاه

لَا يَسْتَوِي الْقَائِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ
برابر نیست لشکریان از مؤمنان غیر بر سران و مجاهدان

فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ
در راه خدا را با اموال خود و جانهایشان بر سران و مجاهدان با اموال خود

وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَائِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسَيْنُ وَفَضَّلَ اللَّهُ
و جانهایشان را بر لشکریان به درجه و همه را وعده داد خدا و بر سران و مجاهدان

الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَائِدِينَ آخَرًا عُظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَتِي مَعَهُ وَمَعَهُ
مجاهدان را بر لشکریان آخر بزرگی و بزرگی من با خود و با خود

وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ
و رحمتی و هست خدا آمرزنده مهربان همان کسانی که می ستانید جانان را فرشتگان

طَائِفِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ
در حالی که شما را می ستانید گفتید در چه حال بودید گفتند بودیم ما بنوازی در زمین

قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَامِيعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَهُمْ
گفتند یا نبوی من خدا را فراخ که هجرت کنید در آن پس آنجا اهلان

جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
جنگ و بد بازگشتگاهی است مگر از مردانی

وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾
و زنان و کودکان که نمی توانند چاره ای بیابند و نمی یابند راهی را

فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٩٩﴾
پس آنجا که امید است خدا درگذرد از آنها و خدا آمرزنده مهربان

وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعًا كَثِيرًا وَسَعَةً
و هر که هجرت کند در راه خدا می یابد در زمین بسیار و گشایش

وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ
و هر که بیرون رود از خانه اش هجرت کند به سوی خدا و فرستاده اش و در میانه راه

فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ
پس به محقق طلب شده است پاداشش بر خدا و خدا آمرزنده مهربان و هنگامی که سفر کنید

فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنَّكُمْ خِفْتُمْ
در زمین پس نیست بر شما گناهی که بکُسر از نماز اگر سبب

أَنْ يَكُونَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ كَفَرُوا إِنْ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠١﴾
که به دین فتنه افکند شمار کسانی که کفر ورزند همان کافران هستند برای شما دشمن آشکار

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ
 و هنگامی که باشی در میان آنها پس برپا بدار برایشان نماز را
 مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا
 با تو و باید برگزینند جنگ افزارهایشان را پس چون سجده کنند پس باید بایستند
 مِنْ وَرَائِكُمْ وَلَتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا
 در پشت سر آن و بایستد گروهی دیگر که نماز نخوانده اند
 فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذَ الَّذِينَ
 پس باید حاضر شوند با تو و باید برگزینند حجاب و آمادگی ساز و جنگ افزارهایش را دوست دارند کسانی که
 كَفَرُوا لَوْ تَصَلُّوا عَنْ أَصْلَحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتْكُمْ فَيْسِلُونَ
 کفر ورزیدند که گاش شما عیب نرورند از جنگ افزارهایش و کالاهایش پس بنارند
 عَلَيْكُمْ مِثْلَةٌ وَاحِدَةٌ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ
 بر شما ناهشی یکباره و نیست گناهی بر شما اگر باشد برایتان
 أَدَى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ
 رنجی از باران یا باید بیماران که بیهوش جنگ افزارهایش را
 وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِمًا
 و برگزیند آمادگی نان همانا الله آماده کرده است برای کافران عذابی حاد کننده را
 فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ فِيْمَا وَقَعْتُمْ وَعَلَى
 پس هنگامی که گزارید نماز را نگاه یاد کنید الله را بپایانده و پشت و بر
 جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْسَنْتُمْ فَأَقِمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ
 پهلوهایش از پدید پس چون آرامش یابید نگاه برپا دارید نماز همان نماز
 كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ^(۱۳) وَلَا تَهِنُوا
 هست بر مومن نوشته ای (حزبه ای) زماندار و سستی نکند
 فِي اتِّعَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا
 در جستن و گریه = مسرکن اگر تعالیب دیده و درد نمی شود پس همانا این سبب دیده و درد نمی شود چنان که
 تَأْلَمُونَ وَتَرْحُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْحُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
 شما درد نمی شوید و شما امید دارید از الله آنچه را آنها امید ندارند و هست الله دانای
 حَكِيمًا ^(۱۴) إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ
 سجده کار همانا فرو فرستادیم به سوی تو کتاب را به راستی و دوری کسی میان
 النَّاسِ بِمَا أَرَبْتَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلظَّالِمِينَ خَصِيمًا ^(۱۵)
 مردم به آنچه معاینده است به تو الله و نباش برای حیسانکاران خصیما حابدار

وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦﴾ وَلَا تَجِدُ

و امر می بخواند از الله غفرا رحیم است امر می کند و دفاع مکن

عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ

از کسانی که خیانت می کنند به خودش همانا الله دوست نمی دارد کسی را که باشد

خَوَانًا أَمِيمًا ﴿١٧﴾ يَسْتَحْفِقُونَ مِّنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَحْفِقُونَ

خیانتکار که یکه پنهان می دارند حیل خود از مردم مردم وی نمی تواند پنهان کند

مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّنُونَ مَا لَا يَرْصِي مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ

از الله حال آنکه او با آنان است هنگامی که باری می گویند تا درستی آنچه نمی پسندد از سخن و هست

اللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٨﴾ هَاسًا هَوْلًا جَدَلًا

الله به آنچه می کند فراگیرنده هان! شام! لایق که دفاع گردانید

عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَن يُجَدِلْ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ

از آنها در زندگی دنیا پس کیست که دفاع کند در برابر الله از آن روز

الْفَيْصَةِ أَمْ مَن يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٩﴾ وَمَن يَعْمَلْ

در فاصه؟ یا کیست که بر آنهاست کارساز؟ و هر که کند

سُوءًا أَوْ يَطْلُبْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا

بدی یا هم کند بر خودش پس امر می بخواند الله امر می کند

رَحِيمًا ﴿٢٠﴾ وَمَن يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ

مهربان و هر که کند گناهی پس جز این نیست که می کند بر بر زبان خودش

وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا ﴿٢١﴾ حَكِيمًا ﴿٢٢﴾ وَمَن يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا

و خدا بی دانای سنجیده کار و هر که کند خطایی یا گناهی را

ثُمَّ يَرَوْهُ بَرِيًّا ﴿٢٣﴾ فَقَدْ أَحْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٢٤﴾ وَلَوْلَا

پس ببیند آن نه گزیند این گناهی پس به کسی بر خودش کشیده است به بهتان و گناهی آشکارا و اگر نبود

فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ هُمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَن

بخشش بر تو و رحمت تو هر به امید می کردند گروهی از آن که

يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَصُرُونَكَ

گمراه کنند تو را و گمراه می کنند مگر خودشان را و می رسانند زبانی به تو از

شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ

چیزی و فرو فرستاد الله بر تو کتاب و حکمت را و آموخت به تو

مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿٢٥﴾

آنچه را نمی دانستی و هست بخشش بر تو عظیم است

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ

بسیاری در میان کسی که امر دهد به صدقه

أَوْ مَقْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ نَّيِّبُ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ

یا گار نیک یا کسی در میان مردم و هر که کند این را

أَتَيْغَا مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾ وَمَن

برای جس خودی که پس به روی می دهد به او پاداشی بزرگ و هر که

يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ

مخالفت کند با این پیامبر پس آنکه آشکار شد برای او هدایت و پیروی کند غیر

سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ تُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۚ وَسَاءَتْ

راه مومن و اگر ایمان لورا به حق روی کرده و در ورطه او راه دوزخ و ساءت

مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١١٦﴾ وَلَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

بازگشتگانی است همانا که پس می امرد که شرک آورده شود به او و می امرد آنچه حق

دَلِيلَ لِّمَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّٰ صُلًّٰى بَعِيدًا

راست برای هر کسی بخواهد و هر که شرک آورد به الله پس به رسی گمراه شده است به گمراهی بی دور

﴿١١٧﴾ إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنشَاءً ۚ وَإِن يَدْعُونَ

سرکان می خوانند به جای او الله حق نادیده گانی را و هر می خوانند

إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا ﴿١١٨﴾ لَّعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا اخِذَنَّ

حق شیطان سرکش لعنت کرد او را و گفت شیطان ایست خنجم گرفت

مِن عِبَادِكَ نَفِيسًا مَّقْرُوضًا ﴿١١٩﴾ وَلَا تَلْمِزْهُمْ

بدی تو نفیسی مقروض معنی و به ازوهای باطل می افکنم لعل را

وَلَا تُؤْمِرْهُمْ فَلْيُفْسِدُوا ۖ وَلَا تَكُن مِّنَ الْمُؤْمِرِينَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَكُن مِّنَ الْمُؤْمِرِينَ

و هر مل می نهی لعل را که بسکافت کوس های چارپایان دمی و فراموش می نهی س

فَلْيُفْسِدُوا ۖ وَلَا تَكُن مِّنَ الْمُؤْمِرِينَ ﴿١٢١﴾ وَلَا تَكُن مِّنَ الْمُؤْمِرِينَ

بازگشتگانی بسازند و هر که بگیرد شیطان را که به چپ

مِن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١٢٢﴾ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا

الله پس به رسی ریان کرده است آشکار

يَعِدُّهُمْ وَيُؤْمِنُهُمْ ۚ وَمَا يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٣﴾ وَمَا يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

و وعده می دهد به س و به ازوهای باطل می افکنم لعل را و وعده می دهد به س شیطان

أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُم جَهَنَّمُ ۖ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢٤﴾ مَأْوَاهُم جَهَنَّمُ ۖ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا

انان جایگاهشان دوزخ است و نمی یابند از آن که بر گاهی

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
و کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته به زودی در آوریم آنان را

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَ
به بهشت هایی که روان است از زیر درختان آنها جویبارها که مانند گاران اند در آن همیشه بنا به وعده

اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ **قِيلَ** لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ
الله که حق است و کیست راستگوتر از الله در گفتار؟ (۱۲۲) او یعنی الله نیست به آرزوهای شما

وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ
و نه به آرزوهای اهل کتاب هر که بدی را سزا داده می شود به آن

وَلَا يَجِدُ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا **وَمَنْ**
و نمی یابد برای خودش از غیر الله کارساز و نه یابوری را (۱۲۳) و هر که

يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
کند از کارهای شایسته از مرد یا زن در حالی که او مؤمن باشد

فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا **وَمَنْ**
پس آنان در می آیند به بهشت و ستم نمینند به اندازه گودی پشت هسته خرمایی (۱۲۴) و چه کسی

أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ
لیکون است از جهت دین از آن کس که تسلیم نموده است روی خود را برای الله در حالی که او نیکوکار است و پیروی کرده است

مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا **وَلِلَّهِ** مَا
از این ابراهیم که حقراست و گرفت الله ابراهیم را دوست اصیمی خود (۱۲۵) و تنها برای الله است آنچه

فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
در آسمانها و آنچه در زمین است و الله به هر چیزی

خَبِيرًا **وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ** قُلْ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ
خبرگیرنده (۱۲۶) و فتوا می خواهند از تو درباره ی زنان بگو الله فتوا می دهد به شما

فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتْلَىٰ النِّسَاءِ
درباره آنان و همچنین درباره آنچه خوانده می شود بر شما در این کتاب احقران درباره زنان یستم

الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَرَغِبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
انان که نمی دهید به آنها آنچه را نوشته شده است برای شان و می خواهید که ازدواج کنید با آنان

وَالْمُسْتَضَعِّفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ
و (از درباره ناتوانان از کودکان و اینکه رفتار کنید برای یتیمان

بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
به عدالت و آنچه می کنید از نیکی پس همانا الله هست به آن (۱۲۷) دانا

وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ
 وَ اگر زنی بیم دارد از شوهرش ناسازگاری یا روگردانی را پس نیست گناهی
 عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُخْضِرَتِ
 بر آن دو که اصلاح کنند در میانشان به آشتی و آشتی بهتر است و فراموش است (برشته شد)
 الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
 جانها (با) آزمندی و اگر نیکوکاری کنید و پرهیزکاری کنید پس همانا **الله** هست
 بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا ۚ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا
 به آنچه می کنید آگاه و هرگز نمی توانید که به عدالت رفتار کنید
 بَيْنَ الْإِنْسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيزُوا كُلَّ الْمَمَلِ
 میان زنان خود و گرچه (ازمند یا شهیدانه آن) پس روی مگردانید به طور کامل
 فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۚ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ
 که و اگر بدارید زن را مانند آویخته ایلاتکلیف که نه میوه بشود نه شوهر را و اگر اصلاح کنید و پرهیزکاری کنید پس همانا **الله**
 كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ۚ وَإِنْ يَنْفَرَا بَعْضُ اللَّهِ كَلًّا
 هست آمرزنده مهربان و اگر هر دو جدا شوند بی نیاز می گردند **الله** هر یک را
 مِنْ سَعَتِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ۚ وَلِلَّهِ مَا فِي
 از گشایش خودش و هست **الله** گشایشگر سنجیده کار و تنها برای **الله** است آنچه در
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 آسمانها و آنچه در زمین است و به درستی که سفارش کردیم به کسانی که داده شد به آنان کتاب
 مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ
 پیش از شما و نیز به شما که بپروا کنید از **الله** و اگر کفر ورزید پس همانا برای **الله** است
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ۚ
 آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و هست **الله** بی نیاز ستوده
 وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۚ
 و تنها برای **الله** است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و همین بس که **الله** کارساز است
 إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ ۚ وَكَانَ
 اگر بخواهد می برد شما را ای مردم و می آورد دیگران را و هست
 اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ۚ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَوَئِدَ
الله بر این (کار) توانا هر که بخواهد پاداش دنیا را پس نبرد
 اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۚ
الله است پاداش دنیا و آخرت و هست **الله** شنوای بینا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلّٰهِ
 ای کسانی که ایمان آورده‌اید **بالتب** برپا دارندگان عدالت **شهادة** برای الله

وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ أَوْ الْأَقْرَبِينَ ۚ إِن يَكُنْ غَنِيًّا
 اگرچه به زبان خودتان یا پدر و مادر و نزدیکان (شما باشد) اگر باشد (آن کس توانگر

أَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا ۚ وَإِن
 یا نیازمند **بِس الله** سزاوارتر است به آنان پس پیروی مکنید از هوس که ایمان عدالت نکنید و اگر

تَلَوْا أَوْ نَعَرَضُوا ۖ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝۱۳۵ **يَا أَيُّهَا**
 زبان بیچالید/ کفر حق یا روی بگردانید پس همانا **الله** هست به آنچه می‌کنید آگاه **۱۳۵** ای

الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ
 کسانی که ایمان آورده‌اید ایمان بیاورید **به الله** و پیامبرش و این کتاب که فرو فرستاده است

عَلَىٰ رَسُولِهِ ۖ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنزَلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ
 بر پیامبرش و (به آن) کتابی که فرو فرستاده است از پیش و هر که کفر ورزد

بِاللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ۖ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ
بِه الله و فرشتگانش و کتابهایش و پیامبرانش و روز واپسین پس به راستی گمراه شده است

ضَلَالًا بَعِيدًا ۝۱۳۶ **إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا**
 به گمراهی ای دور **۱۳۶** همانا کسانی که ایمان آوردند سپس کفر ورزیدند باز ایمان آوردند

ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا ۚ لَعَنَ لِكُلِّ يَكْفُرٍ ۚ لَّيْغُفَرُ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
 آنگاه کفر ورزیدند باز افزودند بر کفر خود نیست **الله** بر آن که بیاورد آنان را و نه اینکه بتماید به آنان

سَبِيلًا ۝۱۳۷ **بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۳۸** **الَّذِينَ**
 راهی را **۱۳۷** مزه ده منافقان را به اینکه همانا برای آنان عذابی دردناک است **۱۳۸** آنان که

يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ ۖ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَيْبَسُفُونَ
 می‌گیرند کافران را سرپرستان و دوستان خود را به جای مؤمنان آیا می‌جویند

عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا ۝۱۳۹ **وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي**
 نزدشان عزت را؟ پس همانا عزت **والله** است همگی **۱۳۹** و به راستی فرو فرستاده است بر شما در

الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا
 این کتاب که هرگاه بشنوید آیه‌های **الله** که کفر ورزیده می‌شود به آن و ریشخند می‌شود به آن پس

تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلَهُمْ
 نشینید با آنان تا آنکه در آیند به سخنی جز آن همانا (ترسید) آنگاه مانند آنهاید

إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ۝۱۴۰
الله همانا گردآورنده منافقان و کافران در دوزخ است همگی **۱۴۰**

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْنَةٌ مِنْ اللَّهِ فَكُلُوا أَلْفَهُ

همانان که انتقام می کشند شما را پس اگر باشد برای شما فتنه از جانب الله گویند آیا

تَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ

نبودیم با شما؟ و اگر باشد برای کافران بهر پای گویند آیا چیزی ندانیم

عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللهُ يَخْطُبُكُمْ بَيْنَكُمْ يَوْمَ

بر شما و بازداشتیم شما را از مؤمنان؟ پس الله داوری می کند در میان شما روز

الْفِتْنَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا

و سبیل و هرگز قرار نمی دهد الله برای کافران بر ضد مؤمنان راهی را برای خدا ۱۵۱

إِنَّ الْمُتَّقِينَ يَخْذِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى

همانا متقین بزرگ می ورزند با الله و او به آنان بزرگتر است و چون برخیزند به سوی

الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا

نماز برخیزند با کسالت می نمایند خود را به مردم و یاد نمی کنند الله را مگر

قَلِيلًا ۱۵۲ مَذْذِبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ

از میان اندکی سرگشتگان اند در میان این و آن کفر و ایمان نه با ایشان اند و نه با آنان

وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَهُوَ مُضِلٌّ لَهُمْ سَبِيلًا ۱۵۳ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

و هر که را گمراه کند الله پس هرگز نیایی برای او هیچ راهی ۱۵۳ ای کسانی که ایمان آورده اید

لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَرْيَدُونَ

مگیرید کافران را سرپرستان و دوستانی به جای مؤمنان آیا می خواهید

أَنْ يَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۱۵۴ إِنَّ الْمُتَّقِينَ

که قرار دهد برای الله بر ضد خود حجتی آشکارا؟ همانا متقین

فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجْعَلَ لَهُمْ نَصِيرًا ۱۵۵

در طبقه پایین تر از آتش اند و هرگز نیایی برای آنان یابوری را ۱۵۵

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا

مگر کسانی که توبه کردند و اصلاح کردند افسدکاری هایشان را و چنگ زدند به الله و خالص گردانیدند

دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ

دین شان را برای الله پس آنان با مؤمنان و به زودی می دهد الله

الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۱۵۶ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ

به مؤمنان پاداشی بزرگ را چه کند الله با عذاب شما

إِنْ شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۱۵۷

اگر شکر گزارید و ایمان آوردید و هست الله شاکر دانا ۱۵۷